

EBA/GL/2024/05

27.05.2024 r.

Wytyczne

dotyczące kryteriów STS w przypadku
sekurytyzacji bilansowej

oraz zmieniające wytyczne
EBA/GL/2018/08 i EBA/GL/2018/09
dotyczące kryteriów STS w przypadku
sekurytyzacji papierów komercyjnych
zabezpieczonych należnościami
i papierów komercyjnych
niezabezpieczonych należnościami

1. Zgodność i obowiązki sprawozdawcze

Status niniejszych wytycznych

1. Niniejszy dokument zawiera wytyczne wydane na podstawie art. 16 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010¹. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 właściwe organy i instytucje finansowe dokładają wszelkich starań, aby zastosować się do tych wytycznych.
2. W wytycznych określono stanowisko EUNB w sprawie odpowiednich praktyk nadzorczych w ramach Europejskiego Systemu Nadzoru Finansowego lub w sprawie sposobu, w jaki należy stosować prawo Unii w danym obszarze. Właściwe organy w rozumieniu art. 4 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, do których wytyczne mają zastosowanie, powinny stosować się do wytycznych poprzez odpowiednie włączenie ich do swoich praktyk (np. poprzez zmianę swoich ram prawnych lub procesów nadzorczych), również gdy wytyczne są skierowane przede wszystkim do instytucji.

Wymogi sprawozdawcze

3. Zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010 w terminie do 09.12.2024 właściwe organy mają obowiązek powiadomić EUNB, czy stosują się lub zamierzają zastosować się do niniejszych wytycznych, albo podać uzasadnienie niestosowania się do nich. W razie nieprzekazania tej informacji w wyznaczonym terminie EUNB uzna, że właściwe organy nie stosują się do niniejszych wytycznych. Informacje należy przekazać poprzez wysłanie formularza dostępnego na stronie internetowej EUNB z dopiskiem „EBA/GL/2024/05”. Informacje powinny przekazywać osoby odpowiednio upoważnione do informowania o stosowaniu się do wytycznych w imieniu właściwych organów. Do EUNB należy także zgłaszać wszelkie zmiany dotyczące stosowania się do wytycznych.
4. Powiadomienia zostaną opublikowane na stronie internetowej EUNB zgodnie z art. 16 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1093/2010 z dnia 24 listopada 2010 r. w sprawie ustanowienia Europejskiego Urzędu Nadzoru (Europejskiego Urzędu Nadzoru Bankowego), zmiany decyzji nr 716/2009/WE oraz uchylenia decyzji Komisji 2009/78/WE (Dz.U. L 331 z 15.12.2010, s. 12).

2. Przedmiot, zakres stosowania i definicje

Przedmiot

5. Zgodnie z art. 26a rozporządzenia (UE) 2017/2402² w niniejszych wytycznych określono, w jaki sposób wymogi dotyczące prostoty, standaryzacji i przejrzystości oraz wymogi w zakresie umowy dotyczącej ochrony kredytowej, agenta weryfikującego będącego osobą trzecią i syntetycznej marży nadwyżkowej, określone w art. 26b–26e tego rozporządzenia, mają zastosowanie do sekurytyzacji bilansowej, aby taka sekurytyzacja została uznana za prostą, przejrzystą i standardową (STS). Ponadto niniejsze wytyczne zmieniają wytyczne EBA/GL/2018/08 i EBA/GL/2018/09 dotyczące kryteriów STS w przypadku sekurytyzacji papierów komercyjnych zabezpieczonych należnościami i papierów komercyjnych niezabezpieczonych należnościami, wydane zgodnie z art. 19 i 23 rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Zakres stosowania

6. Niniejsze wytyczne powinny mieć zastosowanie zgodnie z zakresem stosowania rozporządzenia (UE) 2017/2402 określonym w art. 1 tego rozporządzenia.

Odbiorcy

7. Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów, o których mowa w art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, wyznaczonych jako właściwe organy zgodnie z art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402, oraz do instytucji finansowych, o których mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, podlegających regulacji i nadzorowi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2402, w tym do osób trzecich weryfikujących zgodność STS również zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402, które nie kwalifikują się jako właściwe organy zgodnie z art. 4 pkt 2 rozporządzenia nr 1093/2010, zachęca się do stosowania niniejszych wytycznych.

² Rozporządzenie (UE) 2017/2402 w sprawie ustanowienia ogólnych ram dla sekurytyzacji oraz utworzenia szczególnych ram dla prostych, przejrzystych i standardowych sekurytyzacji: <https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32017R2402&from=fr>

3. Wdrożenie

Data rozpoczęcia stosowania

8. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie od dnia 09.12.2024 r. Niniejsze wytyczne mają zastosowanie do sekurytyzacji bilansowych, których pozycje sekurytyzacyjne zostały utworzone zgodnie z umowami dotyczącymi ochrony kredytowej przyjętymi po 09.12.2024 r. Zmiany w wytycznych EBA/GL/2018/08 i EBA/GL/2018/09 dotyczących kryteriów STS w przypadku sekurytyzacji papierów komercyjnych zabezpieczonych należnościami i papierów komercyjnych niezabezpieczonych należnościami, określone w sekcji 8 niniejszych wytycznych, mają zastosowanie do sekurytyzacji, w ramach których papiery wartościowe wyemitowano zgodnie z warunkami umowy przyjętymi po 09.12.2024 r.

4. Kryteria dotyczące prostoty

Ekspozycje ujęte w bilansie (art. 26b ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Bilans

- 1.
- 2.
- 3.
- 4.
- 5.
- 6.
- 7.
- 8.
9. Dla celów art. 26b ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402 pojęcie bilansu należy rozumieć jako bilans księgowy jednostki inicjującej lub podmiotu należącego do tej samej grupy, co jednostka inicjująca.

Zakaz podwójnego zabezpieczenia (art. 26b ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Zabezpieczenie wykraczające poza ochronę gwarantowaną przez umowę dotyczącą ochrony kredytowej

10. Kryterium zgodnie z art. 26b ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402 należy rozumieć jako uniemożliwiające wielokrotną ochronę kredytową w odniesieniu do ryzyka kredytowego puli ekspozycji bazowych, niezależnie od tego, czy taka dodatkowa ochrona kredytowa dotyczy ochrony przed ryzykiem kredytowym transzy, części transzy lub ekspozycji bazowej, tak aby zagwarantować, że ryzyko kredytowe puli ekspozycji bazowych nie jest zabezpieczane więcej niż raz.
11. Dla celów art. 26b ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402 odrębna ochrona kredytowa przewidziana dla oddzielnych transz, oddzielnych części transz lub odrębnych ekspozycji bazowych na podstawie umowy dotyczącej ochrony kredytowej nie powinna być uznawana za zabezpieczenie wykraczające poza ochronę gwarantowaną przez umowę dotyczącą ochrony kredytowej.

Oświadczenia i zapewnienia (art. 26b ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Podmiot z grupy, do której należy jednostka inicjująca

12. Do celów art. 26b ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/2402 „grupę” należy interpretować jako skonsolidowaną grupę, do której dany podmiot należy w celach księgowych lub ostrożnościowych.

Podmiot objęty zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej

13. Dla celów art. 26b ust. 6 rozporządzenia (UE) 2017/2402 „podmiot objęty zakresem nadzoru na zasadzie skonsolidowanej” należy interpretować w rozumieniu art. 26b ust. 3 tego rozporządzenia.

Nie mniej rygorystyczne standardy zawierania umów kredytowych

14. Dla celów art. 26b ust. 6 lit. e) rozporządzenia (UE) 2017/2402 standardy zawierania umów kredytowych stosowane do sekuryzowanych ekspozycji powinny być porównywane ze standardami zawierania umów kredytowych stosowanymi do podobnych ekspozycji w chwili inicjowania sekuryzowanych ekspozycji.

15. Zgodność z poprzednim ustępem nie powinna oznaczać, że jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca muszą posiadać podobne ekspozycje w swoim bilansie w chwili wyboru ekspozycji sekuryzowanych lub dokładnie w chwili ich sekuryzacji, ani też nie powinno być wymagane, by podobne ekspozycje zostały faktycznie zainicjowane w chwili zainicjowania sekuryzowanych ekspozycji.

Zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej

16. Dla celów art. 26b ust. 6 lit. f) rozporządzenia (UE) 2017/2402 standard dotyczący „najlepszej wiedzy” należy uznać za spełniony, jeżeli jednostka inicjująca wykorzystuje informacje uzyskane z którychkolwiek z następujących źródeł i okoliczności lub z dowolnej kombinacji tych źródeł i okoliczności:

- a. informacje o dłużnikach uzyskane w momencie inicjowania ekspozycji;
- b. informacje uzyskane w trakcie obsługiwanego przez jednostkę inicjującą ekspozycji lub w trakcie jej procedury zarządzania ryzykiem;
- c. powiadomienia przekazane jednostce inicjującej przez osobę trzecią;
- d. informacje ogólnodostępne lub informacje zawarte w co najmniej jednym rejestrze kredytowym dotyczącym osób z negatywną historią kredytową – w chwili inicjowania ekspozycji bazowej, przy czym wyłącznie w zakresie, w jakim informacje te zostały już uwzględnione w kontekście informacji, o których mowa w lit. a), b) i c) powyżej, oraz zgodnie z obowiązującymi wymogami regulacyjnymi i nadzorczymi, w tym w odniesieniu do należytych kryteriów przyznawania kredytów określonych w art. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Kryteria kwalifikowalności, aktywne zarządzanie portfelem (art. 26b ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Aktywne zarządzanie portfelem

17. Dla celów art. 26b ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402 aktywne zarządzanie portfelem należy rozumieć jako zarządzanie portfelem, do którego to procesu ma zastosowanie jedno z następujących stwierdzeń:

- a. zarządzanie portfelem sprawia, że dochody z tytułu sekurytyzacji zależą zarówno od dochodów z tytułu ekspozycji bazowych, jak i dochodów z tytułu zarządzania portfelem sekurytyzacji, co chroni inwestorów przed modelowaniem ryzyka kredytowego ekspozycji bazowych bez uwzględnienia strategii zarządzania portfelem realizowanej przez zarządzającego portfelem;
- b. zarządzanie portfelem realizowane jest w celach spekulacyjnych, ukierunkowanych na osiągnięcie lepszych wyników, większej rentowności, ogólnego zwrotu finansowego lub innych korzyści o charakterze czysto finansowym lub ekonomicznym.

18. Do technik zarządzania portfelem, których nie należy uznawać za aktywne zarządzanie portfelem, należą:

- a. substytucja ekspozycji bazowych, które są przedmiotem sporu regulacyjnego lub dochodzenia, jeżeli celem takiej substytucji jest ułatwienie rozstrzygnięcia tego sporu lub zakończenia dochodzenia;
- b. nabywanie nowych ekspozycji bazowych w okresie rozwoju (ang. ramp-up period) w celu zwiększenia wartości ekspozycji bazowych do wartości zobowiązań z tytułu sekurytyzacji.

Jasne kryteria kwalifikowalności

19. Dla celów art. 26b ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402 kryteria kwalifikowalności należy rozumieć jako „jasne”, gdy ich przestrzeganie może stwierdzić sąd lub trybunał, kierując się przesłanką prawną lub faktyczną.

Kryteria kwalifikowalności obowiązujące w odniesieniu do ekspozycji dodanych po zamknięciu transakcji

20. Dla celów art. 26b ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402 „kryteria kwalifikowalności, które są nie mniej rygorystyczne niż kryteria stosowane przy początkowym wyborze ekspozycji bazowych”, należy rozumieć w ten sposób, że kryteria kwalifikowalności są nie mniej rygorystyczne niż kryteria kwalifikowalności stosowane wobec pierwotnych ekspozycji bazowych w momencie zamknięcia transakcji.

21. Kryteria kwalifikowalności obowiązujące w odniesieniu do ekspozycji bazowych zgodnie z poprzednim ustępem powinny być określone w dokumentacji transakcji i powinny odnosić się do kryteriów kwalifikowalności stosowanych na poziomie ekspozycji.

Dozwolone usunięcie

22. W art. 26b ust. 7 akapit czwarty rozporządzenia (UE) 2017/2402 ustanowiono wyczerpujący wykaz okoliczności, w których ekspozycja bazowa może zostać usunięta z transakcji.

Jednorodność, obowiązki dotyczące ekspozycji bazowych, strumienie płatności okresowych, wyłączenie zbywalnych papierów wartościowych (art. 26b ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Zobowiązania umownie wiążące i egzekwowalne

23. Dla celów art. 26b ust. 8 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402 „zobowiązania, które są umownie wiążące i egzekwowalne, z możliwością pełnego dochodzenia roszczeń od dłużników oraz, w stosownych przypadkach, gwarantów” należy rozumieć jako wszystkie zobowiązania zawarte w specyfikacji umownej ekspozycji bazowej, które dotyczą inwestorów, ponieważ wpływają na zobowiązania dłużników oraz, w stosownych przypadkach, gwarantów, w zakresie dokonywania płatności lub wniesienia zabezpieczenia.

Ekspozycje ze strumieniami płatności okresowych

24. Dla celów art. 26b ust. 8 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje z określonym strumieniem płatności okresowych powinny obejmować:

- a. ekspozycje płatne w jednej racie w przypadku sekurytyzacji odnawialnej, o której mowa w art. 26b ust. 12 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402;
- b. ekspozycje związane z kartami kredytowymi;
- c. ekspozycje z ratami składającymi się z odsetek, gdy kwota główna jest spłacana w terminie zapadalności, w tym kredyty, których raty obejmują wyłącznie odsetki, z odroczoną spłatą kapitału (ang. interest-only mortgages);
- d. ekspozycje z ratami składającymi się z odsetek oraz spłaty części kwoty głównej, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:
 - (i) pozostała część kwoty głównej zostaje spłacona w terminie zapadalności;
 - (ii) spłata kwoty głównej jest uzależniona od sprzedaży aktywów zabezpieczających ekspozycje;
- e. ekspozycje z okresową przerwą w spłacie uzgodnioną w formie umowy między dłużnikiem a kredytodawcą.

Standardy zawierania umów kredytowych, fachowa wiedza jednostki inicjującej (art. 26b ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Ujawnianie istotnych zmian w stosunku do wcześniejszych standardów zawierania umów kredytowych

25. Dla celów art. 26b ust. 10 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2017/2402 istotne zmiany standardów zawierania umów kredytowych, które to zmiany muszą być w pełni ujawnione, należy rozumieć jako te istotne zmiany standardów zawierania umów kredytowych, które są stosowane do ekspozycji dodawanych do puli ekspozycji bazowych po zamknięciu sekurytyzacji w kontekście uzupełnienia lub zarządzania portfelem, o czym mowa w ust. 20 i 21.

26. Zmiany w takich standardach zawierania umów kredytowych powinny być uznane za istotne, jeżeli odwołują się do jednego z następujących rodzajów zmian standardów zawierania umów kredytowych:

- a. zmian, które mają wpływ na wymóg podobieństwa standardów zawierania umów kredytowych określonych bardziej szczegółowo w art. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851;
- b. zmian, które w istotny sposób wpływają na ogólne ryzyko kredytowe lub przewidywany średni wynik puli ekspozycji bazowych bez powodowania zasadniczej różnicy podejścia do oceny ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami bazowymi.

27. Informacja o wszystkich zmianach standardów zawierania umów kredytowych powinna zawierać wyjaśnienie celu takich zmian.

28. W odniesieniu do należności z tytułu dostaw i usług, które to należności nie zostały zainicjowane w formie kredytu, odniesienie do standardów zawierania umów kredytowych w art. 26b ust. 10 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2017/2402 należy rozumieć jako odniesienie do standardów kredytowych stosowanych przez sprzedawcę do kredytu krótkoterminowego w tym samym rodzaju stanowiącym podstawę ekspozycji sekurytyzowanych w kontekście celów płatności uzgodnionych z klientami w związku ze sprzedażą produktów i usług sprzedawcy.

Kredyty na nieruchomości mieszkalne

29. Do celów art. 26b ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402 pula ekspozycji bazowych nie może obejmować kredytów na nieruchomości mieszkalne, które były zarówno oferowane, jak i w przypadku których umowy zostały zawarte przy założeniu, że składający wniosek kredytowy lub pośrednicy zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że przedstawione informacje mogłyby nie zostać zweryfikowane przez kredytodawcę.

30. Kredyty na nieruchomości mieszkalne, w przypadku których umowy zostały zawarte, ale które nie były oferowane przy założeniu, że składający wniosek kredytowy lub pośrednicy zostali powiadomieni o tym, że istnieje możliwość, że przedstawione informacje mogłyby nie zostać

zweryfikowane przez kredytodawcę, lub składający wniosek kredytowy lub pośrednicy dowiedzieli się o tym po zawarciu umowy kredytowej, nie powinny być uznawane za objęte tym wymogiem.

31. Dla celów art. 26b ust. 10 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402 przedstawione „informacje” należy rozumieć jako obejmujące wyłącznie istotne informacje. Istotność informacji należy oceniać na podstawie tego, czy dana informacja stanowi istotny wskaźnik kredytowy, jak np. informacja uznawana za istotną dla oceny zdolności kredytowej kredytobiorcy, dla oceny dostępu do zabezpieczenia lub dla ograniczenia ryzyka oszustwa.

32. Za istotne informacje w przypadku ogólnych kredytów hipotecznych niegenerujących dochodów na ogół powinno uznawać się dochód, a za istotne informacje w przypadku kredytów hipotecznych generujących dochody powinno uznawać się dochód z tytułu czynszu. Informacje, które nie są przydatne jako wskaźnik kredytowy, takie jak numery telefonu komórkowego, nie powinny być uznawane za istotne informacje.

Równoważne wymogi w państwach trzecich

33. Dla celów art. 26b ust. 10 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402 ocena zdolności kredytowej kredytobiorcy w państwach trzecich powinna zostać przeprowadzona, w stosownych przypadkach, według następujących zasad, określonych w dyrektywach 2008/48/WE i 2014/17/UE:

- a. przed zawarciem umowy kredytowej na podstawie dostatecznych informacji kredytodawca ocenia zdolność kredytową kredytobiorcy na podstawie dostatecznych informacji, w stosownych przypadkach uzyskanych od kredytobiorcy, a w razie konieczności – uzyskanych z odpowiedniej bazy danych;
- b. jeżeli strony zgadzają się na zmianę całkowitej kwoty kredytu po zawarciu umowy kredytowej, kredytodawca powinien zaktualizować posiadane informacje finansowe dotyczące kredytobiorcy oraz ocenić zdolność kredytową kredytobiorcy przed jakimkolwiek istotnym zwiększeniem całkowitej kwoty kredytu;
- c. przed zawarciem umowy kredytowej kredytodawca powinien dokonać szczegółowej oceny zdolności kredytowej kredytobiorcy, biorąc pod uwagę czynniki istotne dla zweryfikowania prawdopodobieństwa dotrzymania przez kredytobiorcę zobowiązań wynikających z umowy kredytowej;
- d. procedury i informacje stanowiące podstawę oceny powinny być udokumentowane i zachowane;
- e. ocena zdolności kredytowej nie powinna opierać się głównie na wartości nieruchomości mieszkalnej przekraczającej kwotę kredytu ani na założeniu, że wartość nieruchomości mieszkalnej wzrośnie, chyba że celem umowy kredytowej jest budowa lub remont nieruchomości mieszkalnej;

- f. po zawarciu umowy kredytowej kredytodawca nie powinien mieć możliwości jej unieważnienia ani dokonania jej zmiany ze szkodą dla kredytobiorcy na tej podstawie, że ocenę zdolności kredytowej przeprowadzono w sposób nieprawidłowy;
- g. kredytodawca powinien udzielić kredytu kredytobiorcy tylko wówczas, gdy wynik oceny zdolności kredytowej wskazuje, że zobowiązania wynikające z umowy kredytowej zostaną prawdopodobnie wykonane w sposób wymagany tą umową;
- h. zdolność kredytowa kredytobiorcy powinna zostać ponownie oceniona na podstawie zaktualizowanych informacji przed każdym znaczącym zwiększeniem całkowitej kwoty kredytu po zawarciu umowy kredytowej, chyba że taki dodatkowy kredyt został przewidziany i uwzględniony w pierwotnej ocenie zdolności kredytowej.

Kryteria określające fachową wiedzę jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy

34. W celu ustalenia, czy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca ma wiedzę fachową w zakresie inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych zgodnie z art. 26b ust. 10 akapit czwarty rozporządzenia (UE) 2017/2402, należy zastosować obydwie poniższe warunki:

- a. członkowie organu zarządzającego jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy i personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego odpowiedzialny za zarządzanie inicjowaniem ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych powinni dysponować odpowiednimi wiedzą i umiejętnościami z zakresu inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych;
- b. należy wziąć pod uwagę dowolną z następujących zasad dotyczących jakości wiedzy fachowej:
 - i. role i obowiązki członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla oraz wymagane umiejętności powinny być odpowiednie;
 - ii. doświadczenie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla zdobyte na wcześniejszych stanowiskach, w toku edukacji oraz kształcenia powinno być wystarczające;
 - iii. zaangażowanie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla w ramach struktury zarządzania funkcją inicjowania ekspozycji powinno być odpowiednie;
 - iv. w przypadku podmiotu objętego regulacją ostrożnościową zezwolenia lub upoważnienia regulacyjne posiadane przez podmiot powinny być uznane

za właściwe dla inicjowania ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych.

35. Jednostkę inicjującą lub pierwotnego kredytodawcę należy uznać za posiadającego wymaganą wiedzę fachową, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- a. działalność podmiotu lub skonsolidowanej grupy, do której podmiot należy dla celów księgowych lub ostrożnościowych, obejmuje od co najmniej pięciu lat inicjowanie ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych;
- b. jeżeli wymóg, o którym mowa w lit. a), nie jest wypełniony, spełniają one oba poniższe kryteria:
 - i. co najmniej dwóch członków organu zarządzającego posiada osobiście co najmniej pięcioletnie, odpowiednie doświadczenie zawodowe w inicjowaniu ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych;
 - ii. personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego, odpowiedzialny za zarządzanie inicjowaniem przez podmiot ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych ma osobiście odpowiednie, co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w inicjowaniu ekspozycji podobnych do tych sekurytyzowanych.

36. Dla celów wykazania liczby lat doświadczenia zawodowego odpowiednia wiedza fachowa powinna zostać ujawniona w sposób dostatecznie szczegółowy oraz zgodnie z obowiązującymi wymogami w zakresie zachowania poufności w celu umożliwienia inwestorom realizacji ich obowiązków wynikających z art. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Ekspozycje o charakterze podobnym

37. Dla celów art. 26b ust. 10 akapit czwarty rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje należy uznać za ekspozycje o charakterze podobnym, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a. ekspozycje należą do jednej z kategorii aktywów, o których mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (i)–(iii) lub lit. a) pkt (v)–(vii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851;
- b. ekspozycje należą do kategorii aktywów, o której mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (iv) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851, i do tego samego rodzaju dłużnika, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia;
- c. ekspozycje należą do kategorii aktywów, o której mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (viii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851, i posiadają podobne cechy w odniesieniu do któregośkolwiek z kryteriów jednorodności, o których mowa w art. 2 ust. 6 tego rozporządzenia.

Brak ekspozycji, których dotyczy niewykonanie zobowiązania, oraz ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej (art. 26b ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania

38. Dla celów art. 26b ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402 pojęcie „ekspozycje, których dotyczy niewykonanie zobowiązania” powinno być interpretowane w rozumieniu art. 178 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w sposób doprecyzowany w rozporządzeniu delegowanym dotyczącym wysokości progu istotności przeterminowanego zobowiązania kredytowego wydanym na podstawie art. 178 ust. 6 wspomnianego rozporządzenia oraz w wytycznych EUNB dotyczących stosowania definicji niewykonania zobowiązania opracowanych na podstawie art. 178 ust. 7 wspomnianego rozporządzenia.

39. W przypadku gdy jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca nie są instytucją, a zatem nie polegają rozporządzeniu (UE) nr 575/2013, jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca powinni przestrzegać wytycznych opisanych w poprzednim ustępie w zakresie, w jakim ich stosowanie nie zostanie uznane za nadmiernie uciążliwe. W takim przypadku jednostka inicjująca lub pierwotny kredytodawca powinni stosować określone procesy oraz informacje uzyskane od dłużników w momencie inicjowania ekspozycji, informacje uzyskane od jednostki inicjującej w trakcie obsługiwanego przez nią ekspozycji lub w toku procedur zarządzania przez nią ryzykiem lub informacje przekazane jednostce inicjującej przez osobę trzecią.

Ekspozycje wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej

40. Dla celów art. 26b ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402 za definicje obniżonej wiarygodności kredytowej należy uznać okoliczności, o których mowa w lit. a)–c) tego ustępu. Inne możliwe okoliczności obniżonej wiarygodności kredytowej, których nie ujęto w lit. a)–c), należy rozumieć jako wyłączone z tego wymogu.

41. Zakaz włączenia ekspozycji bazowych „wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej” do puli ekspozycji bazowych, o czym mowa w art. 26b ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402, należy rozumieć jako wymóg, w myśl którego w chwili wyboru powinna istnieć możliwość dochodzenia roszczeń w odniesieniu do całej kwoty sekurytyzowanej ekspozycji od co najmniej jednej strony, której wiarygodność kredytowa nie jest obniżona, niezależnie od tego, czy strona ta jest dłużnikiem czy gwarantem. Ekspozycje bazowe nie powinny zatem obejmować żadnych z następujących:

- a. ekspozycje wobec dłużnika o obniżonej wiarygodności kredytowej, jeżeli nie ma gwaranta dla pełnej kwoty sekurytyzowanej ekspozycji;
- b. ekspozycje wobec dłużnika o obniżonej wiarygodności kredytowej, którego gwarant ma obniżoną wiarygodność kredytową.

Zgodnie z najlepszą wiedzą jednostki inicjującej lub pierwotnego kredytodawcy

42. Dla celów art. 26b ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402 standard dotyczący „najlepszej wiedzy” należy uznać za spełniony na podstawie informacji pochodzących wyłącznie z następujących kombinacji źródeł i okoliczności:

- a. od dłużników – w momencie inicjowania ekspozycji;
- b. od jednostki inicjującej – w trakcie obsługiwaną przez nią ekspozycji lub w trakcie jej procedury zarządzania ryzykiem;
- c. powiadomień przekazanych jednostce inicjującej przez osobę trzecią;
- d. informacji ogólnodostępnych lub informacji zawartych w co najmniej jednym rejestrze kredytowym dotyczącym osób z negatywną historią kredytową – w chwili inicjowania ekspozycji bazowej, przy czym wyłącznie w zakresie, w jakim informacje te zostały już uwzględnione w kontekście lit. a), b) i c) oraz zgodnie z obowiązującymi wymogami regulacyjnymi i nadzorczymi, w tym w odniesieniu do należytych kryteriów przyznawania kredytów określonych w art. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2402. Nie dotyczy to należności z tytułu dostaw i usług, które to należności nie zostały zainicjowane w formie kredytu i w odniesieniu do których kryteria przyznawania kredytu nie muszą być spełnione.

Ekspozycje wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia

43. Dla celów art. 26b ust. 11 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402 wymóg wyłączenia ekspozycji wobec dłużnika lub gwaranta o obniżonej wiarygodności kredytowej, którzy zostali poddani procesowi restrukturyzacji zadłużenia w odniesieniu do swoich ekspozycji nieobsługiwanych, należy rozumieć jako odniesienie zarówno do ekspozycji restrukturyzowanych odpowiedniego dłużnika lub gwaranta, jak i tych jego ekspozycji, które same w sobie nie zostały objęte restrukturyzacją. Dla celów tego ustępu ekspozycje restrukturyzowane, które spełniają warunki określone w art. 26b ust. 11 lit. a) pkt (i) i (ii) rozporządzenia (UE) 2017/2402, nie powinny wywoływać skutku w postaci uznania dłużnika lub gwaranta za posiadającego obniżoną wiarygodność kredytową.

Rejestr kredytowy

44. Wymóg, o którym mowa w art. 26b ust. 11 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402, należy rozumieć jako ograniczony do ekspozycji wobec dłużników lub gwarantów, do których obydwa poniższe warunki mają zastosowanie w chwili inicjowania ekspozycji bazowej:

- a. dłużnik lub gwarant jest wprost oznaczony w rejestrze kredytowym jako podmiot z negatywną historią kredytową ze względu na negatywny status lub negatywne informacje zawarte w rejestrze kredytowym;
- b. dłużnik lub gwarant znajduje się w rejestrze kredytowym ze względów istotnych dla oceny ryzyka kredytowego.

Ryzyko niewywiązania się z uzgodnionych umownie płatności znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji

45. Dla celów art. 26b ust. 11 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402 nie należy uznawać, że dłużnicy lub gwaranci o obniżonej wiarygodności kredytowej posiadający ekspozycje otrzymali „ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazujące, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez innych dłużników lub gwarantów o obniżonej wiarygodności kredytowej, posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją”, jeżeli zastosowanie mają oba następujące warunki:

- a. najważniejsze czynniki określające przewidywane dochody z ekspozycji bazowych i porównywalnych ekspozycji są podobne;
- b. ze względu na podobieństwo, o którym mowa w lit. a), można było słusznie przewidywać na podstawie wskazań wynikających z wcześniejszych dochodów lub mających zastosowanie modeli, że w czasie trwania transakcji lub w okresie maksymalnie czterech lat, jeżeli czas trwania transakcji jest dłuższy niż cztery lata, dochód z ekspozycji bazowych nie będzie znacząco niższy niż dochód z porównywalnych ekspozycji.

46. Warunki z poprzedniego ustępu należy uznać za spełnione, jeżeli zastosowanie ma jedna z następujących okoliczności:

- a. ekspozycje bazowe nie obejmują ekspozycji klasyfikowanych jako wątpliwe, o obniżonej wiarygodności, nieobsługiwane lub zaklasyfikowane podobnie w świetle odpowiednich zasad rachunkowości;
- b. ekspozycje bazowe nie obejmują ekspozycji wobec dłużników lub gwarantów, których jakość kredytowa w świetle ratingu kredytowego lub innego progu jakości kredytowej jest znacznie gorsza od jakości kredytowej dłużników lub gwarantów posiadających porównywalne ekspozycje, jakie jednostka inicjująca zainicjowała w toku swojej zwykłej działalności polegającej na udzielaniu kredytów oraz strategii ryzyka kredytowego.

Dokonanie co najmniej jednej płatności (art. 26b ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Zakres kryterium

47. Dla celów art. 26b ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 kolejne pożyczki i wypłaty w ramach jednej ekspozycji lub restrukturyzacji tej samej ekspozycji wobec określonego kredytobiorcy nie uruchamiają nowego wymogu „co najmniej jednej płatności” w odniesieniu do takiej ekspozycji.

48. Dla celów art. 26b ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 zamierzony wybór innej odrębnej ekspozycji wobec tego samego kredytobiorcy powinien uruchamiać nowy wymóg „co najmniej jednej płatności” w odniesieniu do takiej ekspozycji.

Co najmniej jedna płatność

49. Dla celów art. 26b ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 płatność, o której mowa w wymogu, w myśl którego w momencie włączenia ekspozycji bazowej należy mieć dokonaną „co najmniej jedną płatność”, oznacza płatność związaną z najmem, płatność kwoty głównej lub płatność odsetek lub każdą inną zwykłą płatność określoną w umowie dotyczącej ekspozycji.

5. Kryteria dotyczące standaryzacji

Zgodność z wymogami dotyczącymi zatrzymania ryzyka (art. 26c ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

50. Dla celów art. 26c ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 właściwe organy wyznaczone na podstawie art. 29 ust. 5 tego rozporządzenia oraz właściwe organy, o których mowa w art. 29 ust. 2–4 tego rozporządzenia, powinny ściśle współpracować zgodnie z art. 36 tego rozporządzenia, jeżeli są to różne organy.

Odpowiednie ograniczenie ryzyka stopy procentowej i ryzyka walutowego (art. 26c ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Instrumenty pochodne

51. Dla celów art. 26c ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje w puli ekspozycji bazowych, które zawierają jedynie składową w postaci instrumentów pochodnych na potrzeby bezpośredniego zabezpieczenia ryzyka stopy procentowej lub ryzyka walutowego odpowiedniej ekspozycji bazowej, które same w sobie nie są instrumentami pochodnymi, nie powinny być uznawane za niedozwolone.

Wspólne standardy w dziedzinie finansów międzynarodowych

52. Dla celów art. 26c ust. 2 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402 wspólne standardy w dziedzinie finansów międzynarodowych powinny obejmować standardy ISDA lub inne podobne ustalone krajowe standardy dotyczące dokumentacji.

Płatności odsetek według stóp referencyjnych (art. 26c ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Referencyjne stopy procentowe

53. Dla celów art. 26c ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402 stopy procentowe, które należy uznać za odpowiedni punkt odniesienia dla odsetek według stóp referencyjnych, powinny obejmować wszystkie wymienione poniżej:

- a. stopy międzybankowe, w tym Libor, Euribor i inne uznawane wartości referencyjne;
- b. inne ustalone referencyjne stopy procentowe, takie jak €STR, SONIA, SOFR i TONA;
- c. stopy określone przez organy polityki pieniężnej, w tym stopy funduszy federalnych i stopy dyskontowe banków centralnych;

- d. stopy sektorowe odzwierciedlające koszty finansowania kredytodawcy, w tym standardowe stopy zmienne i stopy wewnętrzne, które odzwierciedlają bezpośrednio koszty rynkowe finansowania banku lub podzbioru instytucji, w zakresie, w jakim dostateczne dane są przekazane inwestorom, tak aby umożliwić im ocenę relacji stóp sektorowych względem innych stóp rynkowych.

Złożone formuły lub instrumenty pochodne

54. Dla celów art. 26c ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402 górne lub dolne progi stóp procentowych nie powinny być rozumiane jako złożona formuła lub złożony instrument pochodny.

Wymogi po zawiadomieniu o wszczęciu egzekucji (art. 26c ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Kwota zatrzymana w SSPE

55. Dla celów art. 26c ust. 4 akapit drugi rozporządzenia (UE) 2017/2402 kwotę środków pieniężnych, które należy uznać za zatrzymane w SSPE, należy określić zgodnie z dokumentacją transakcji.

56. Dla celów art. 26c ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402 dozwolone powinno być zatrzymywanie środków pieniężnych w SSPE w formie funduszu rezerwowego do przyszłego wykorzystania, o ile wykorzystanie takiego funduszu rezerwowego jest ograniczone wyłącznie do celów określonych w art. 26c ust. 4 akapit drugi tego rozporządzenia, w tym systematycznej spłaty inwestorów.

Przypisanie strat i spłata transz (art. 26c ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Czynniki uruchamiające

57. Dla celów art. 26c ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402 oprócz minimalnych wymaganych czynników uruchamiających strony transakcji mogą uzgodnić uwzględnienie innych czynników uruchamiających związanych z dochodami. Wystąpienie czynnika uruchamiającego w odniesieniu do któregośkolwiek z takich czynników uruchamiających związanych z dochodami powinno prowadzić do spłaty transz sekurytyzacyjnych powracających do sekwencyjnej kolejności płatności według uprzywilejowania, niezależnie od tego, czy inne czynniki uruchamiające mają zastosowanie.

Powrót do niesekwencyjnej kolejności płatności

58. Dla celów art. 26c ust. 5 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402 po zastosowaniu powrotu do sekwencyjnej kolejności płatności w wyniku naruszenia jakiegokolwiek czynnika uruchamiającego związanego z dochodami nie należy zezwalać na dalszy powrót do niesekwencyjnej kolejności płatności zgodnie z dokumentacją transakcji.

Dokumentacja transakcji (art. 26c ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Normy obsługi

59. Dla celów art. 26c ust. 7 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/2402 normy obsługi należy rozumieć jako normy dotyczące obsługi określone w dokumentacji transakcji, które to normy muszą być spełniane przez cały okres trwania transakcji sekurytyzacyjnej.

Procedury obsługi

60. Dla celów art. 26c ust. 7 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402 procedury obsługi należy rozumieć jako faktyczne procedury niezbędne do zapewnienia zgodności z normami obsługi. Procedury mogą być dostosowywane przez cały okres trwania transakcji sekurytyzacyjnej, o ile normy obsługi są nadal spełniane.

Kontrahenci transakcji

61. Dla celów art. 26c ust. 7 lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402 powiernik i agent weryfikujący będący osobą trzecią powinni zawsze różnić się od jednostki obsługującej, inwestora i jednostki inicjującej. Agent weryfikujący będący osobą trzecią powinien dodatkowo spełniać wymogi określone w ust. 73.

Fachowa wiedza jednostki obsługującej i wymogi dotyczące obsługi (art. 26c ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Kryteria określające fachową wiedzę jednostki obsługującej

62. W celu ustalenia, czy jednostka obsługująca ma wiedzę fachową w zakresie obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych zgodnie z art. 26c ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402, konieczne jest zastosowanie obydwu poniższych wymogów:

- a. członkowie organu zarządzającego jednostki obsługującej i personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego odpowiedzialny za zarządzanie obsługą ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych powinni dysponować odpowiednimi wiedzą i umiejętnościami z zakresu obsługi ekspozycji o charakterze podobnym do ekspozycji sekurytyzowanych;
- b. przy ustalaniu fachowej wiedzy należy wziąć pod uwagę dowolną z następujących zasad dotyczących jakości takiej wiedzy:
 - i. role i obowiązki członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla oraz wymagane umiejętności powinny być odpowiednie;
 - ii. doświadczenie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla zdobyte na wcześniejszych stanowiskach, w toku edukacji oraz kształcenia powinno być wystarczające;

- iii. zaangażowanie członków organu zarządzającego i personelu wyższego szczebla w ramach struktury zarządzania funkcją obsługi ekspozycji powinno być odpowiednie;
- iv. w przypadku podmiotu objętego regulacją ostrożnościową zezwolenia lub upoważnienia regulacyjne posiadane przez podmiot powinny być uznane za właściwe dla obsługi ekspozycji podobnych do ekspozycji sekuryzowanych.

63. Jednostka obsługująca powinna zostać uznana za posiadającą wymaganą wiedzę fachową, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:

- a. działalność podmiotu lub skonsolidowanej grupy, do której podmiot należy dla celów księgowych lub ostrożnościowych, obejmuje od co najmniej pięciu lat obsługę ekspozycji o charakterze podobnym do tych sekuryzowanych;
- b. jeżeli wymóg, o którym mowa w lit. a), nie jest wypełniony, spełnia ona wszystkie poniższe kryteria:
 - i. co najmniej dwóch członków organu zarządzającego posiada osobiście co najmniej pięcioletnie, odpowiednie doświadczenie zawodowe w obsłudze ekspozycji podobnych do tych sekuryzowanych;
 - ii. personel wyższego szczebla inny niż członkowie organu zarządzającego, odpowiedzialny za zarządzanie obsługą przez podmiot ekspozycji podobnych do tych sekuryzowanych, ma osobiście odpowiednie, co najmniej pięcioletnie doświadczenie zawodowe w obsłudze ekspozycji podobnych do tych sekuryzowanych;
 - iii. funkcja obsługowa podmiotu jest wspierana obsługą rezerwową zgodną z lit. a).

64. W celu wykazania liczby lat doświadczenia zawodowego odpowiednia wiedza fachowa powinna zostać ujawniona w sposób dostatecznie szczegółowy oraz zgodnie z obowiązującymi wymogami w zakresie zachowania poufności w celu umożliwienia inwestorom realizacji ich obowiązków, o których mowa w art. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402.

Ekspozycje o charakterze podobnym

65. Dla celów art. 26c ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402 sformułowanie „ekspozycje o charakterze podobnym” należy rozumieć w sposób przedstawiony w ust. 37.

Dobrze udokumentowane i odpowiednie zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem

66. Dla celów art. 26c ust. 8 rozporządzenia (UE) 2017/2402 jednostka obsługująca powinna być uznana za posiadającą „dobrze udokumentowane i odpowiednie zasady, procedury i środki kontroli zarządzania ryzykiem w odniesieniu do obsługi ekspozycji”, jeżeli spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a. jednostka obsługująca jest podmiotem objętym regulacjami ostrożnościowymi i kapitałowymi, a nadzór w Unii oraz jej zezwolenia lub pozwolenia regulacyjne są uznawane za istotne dla obsługi;
- b. jednostka obsługująca jest podmiotem, który nie podlega regulacji ostrożnościowej i kapitałowej ani nadzorowi w Unii, za to przedstawiony zostaje dowód istnienia dobrze udokumentowanych i odpowiednich zasad i środków kontroli zarządzania ryzykiem, który obejmuje też dowód przestrzegania dobrych praktyk rynkowych oraz możliwości w zakresie raportowania. Dowód ten powinien zostać poparty odpowiednią recenzją osoby trzeciej, takiej jak agencja ratingowa lub audytor zewnętrzny.

Terminowe rozwiązywanie konfliktów między inwestorami (art. 26c ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Jasne warunki ułatwiające terminowe rozwiązanie konfliktów pomiędzy różnymi kategoriami inwestorów

67. Dla celów art. 26c ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402 zapisy dokumentacji transakcji „ułatwiające terminowe rozwiązywanie konfliktów pomiędzy różnymi kategoriami inwestorów” w przypadku transakcji sekurytyzacyjnych z więcej niż jednym inwestorem powinny obejmować wszystkie wymienione poniżej:

- a. sposób zwoływania posiedzeń lub organizowania telekonferencji;
- b. maksymalne ramy czasowe organizowania posiedzenia lub telekonferencji;
- c. wymagane kworum;
- d. minimalne progi głosów wymaganych do zatwierdzenia takiej decyzji z jasnym rozróżnieniem minimalnych progów dla poszczególnych rodzajów decyzji;
- e. w stosownych przypadkach – miejsce posiedzeń, które powinno znajdować się na terytorium Unii.

68. Dla celów art. 26c ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402, jeżeli w danej jurysdykcji istnieją obowiązkowe przepisy ustawowe regulujące rozwiązywanie konfliktów między inwestorami, dokumentacja transakcji może zawierać odniesienie do takich przepisów.

6. Kryteria dotyczące przejrzystości

Dane dotyczące historycznych wyników w zakresie niewykonania zobowiązań i strat (art. 26d ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Dane

69. Dla celów art. 26d ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402, jeżeli jednostka inicjująca nie może przedstawić danych zgodnie z wymogami dotyczącymi danych zawartych w tym przepisie, można wykorzystać dane zewnętrzne, które są ogólnodostępne lub zostały przekazane przez osobę trzecią, taką jak agencja ratingowa lub inny uczestnik rynku, pod warunkiem że spełnione są wszystkie pozostałe wymogi tego artykułu.

Ekspozycje w znacznym stopniu podobne

70. Dla celów art. 26d ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 pojęcie „ekspozycje w znacznym stopniu podobne” należy rozumieć jako odnoszące się do ekspozycji, dla których spełnione są obydwa następujące warunki:

- a. najważniejsze czynniki określające przewidywane dochody z ekspozycji bazowych są podobne;
- b. ze względu na podobieństwo, o którym mowa w lit. a), można było słusznie przewidywać na podstawie wskazań wynikających np. z wcześniejszych dochodów lub mających zastosowanie modeli, że w czasie trwania transakcji lub w okresie maksymalnie czterech lat, jeżeli czas trwania transakcji jest dłuższy niż cztery lata, dochód z ich tytułu nie będzie znacząco niższy niż dochód z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji.

71. Dla celów art. 26d ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje w znacznym stopniu podobne nie powinny ograniczać się do ekspozycji utrzymywanych w bilansie jednostki inicjującej.

Weryfikacja próby ekspozycji bazowych (art. 26d ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Próba ekspozycji bazowych podlegająca zewnętrznej weryfikacji

72. Dla celów art. 26d ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje bazowe, które powinny być objęte weryfikacją przed datą zamknięcia transakcji, powinny stanowić reprezentatywną próbę tymczasowego portfela, z którego wyodrębniana jest pula sekurytyzowana i który występuje w rozsądnie opracowanej ostatecznej formie przed datą zamknięcia transakcji.

Strona przeprowadzająca weryfikację

73. Dla celów art. 26d ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 stronę należy uznać za odpowiednią i niezależną, jeżeli spełnia obydwa poniższe warunki:

- a. posiada ona doświadczenie i umiejętności w zakresie przeprowadzenia weryfikacji;
- b. nie jest żadnym z następujących podmiotów:
 - i. agencją ratingową;
 - ii. osobą trzecią weryfikującą zgodność STS zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) 2017/2402;
 - iii. podmiotem powiązaniem z jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą, inwestorem lub SSPE.

Zakres weryfikacji

74. Dla celów art. 26d ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 weryfikację należy przeprowadzić z zastosowaniem odpowiedniej metody statystycznej i w oparciu o losową próbę ekspozycji bazowych wyprowadzoną z ekspozycji bazowych w ramach sekurytyzacji, natomiast wielkość próby należy określić w taki sposób, aby zapewnić, by prawdopodobieństwo (poziom ufności) prawidłowego odrzucenia hipotezy, że nie ma wyjątków od wymogu w całej puli ekspozycji bazowych w ramach sekurytyzacji, wynosiło co najmniej 95 % (tj. prawdopodobieństwo wystąpienia tak zwanego błędu beta polegającego na fałszywym przyjęciu całej puli bez wyjątków powinno wynosić 5 %).

75. W każdym przypadku minimalna liczba ekspozycji bazowych w próbie powinna wynosić 50. W przypadku sekurytyzacji, w których pula ekspozycji bazowych składa się z mniej niż 50 ekspozycji bazowych, próba powinna składać się ze wszystkich ekspozycji bazowych.

76. Weryfikacja powinna obejmować sprawdzenie bazy danych lub systemów informatycznych jednostki inicjującej pod kątem umowy dotyczącej ochrony kredytowej i powiązanej z nią dokumentacji w celu potwierdzenia, że wystąpienie zdarzenia kredytowego spowodowałoby dokonanie przez inwestora płatności z tytułu ochrony kredytowej, w przypadku gdy straty z tytułu ekspozycji bazowej będącej przedmiotem zdarzenia kredytowego zostałyby przypisane do transzy lub transz objętych ochroną w odniesieniu do ekspozycji podlegających weryfikacji. Jeżeli weryfikacja ta nie jest możliwa z wykorzystaniem bazy danych lub systemów informatycznych jednostki inicjującej, strona dokonująca weryfikacji powinna sprawdzić inne rodzaje dokumentów lub zapisów w celu przeprowadzenia weryfikacji.

77. Weryfikację należy przeprowadzić w formie uzgodnionego sprawozdania dotyczącego procedur.

Potwierdzenie weryfikacji

78. Dla celów art. 26d ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 należy ujawnić potwierdzenie, że przeprowadzono weryfikację i nie stwierdzono istotnych nieprawidłowości.

Przed zamknięciem transakcji

79. Dla celów art. 26d ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402, w przypadku gdy w ramach sekuryzacji syntetycznej nie są emitowane obligacje, termin przed zamknięciem transakcji należy interpretować jako odnoszący się do czasu przed wejściem w życie gwarancji lub kredytowego instrumentu pochodnego w ramach umowy dotyczącej ochrony kredytowej.

Model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań (art. 26d ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Precyzyjny obraz stosunku umownego

80. Dla celów art. 26d ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402 model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań należy uznać za „precyzyjny”, jeżeli został opracowany w sposób dokładny i wystarczająco szczegółowy, aby umożliwić inwestorom modelowanie zobowiązań płatniczych, w tym – w stosownych przypadkach – zobowiązań SSPE, oraz odpowiednią wycenę sekuryzacji. Może to obejmować algorytm, który pozwala inwestorom modelować szereg różnych scenariuszy, które będą wpływać na przepływy pieniężne, takich jak różne częstotliwości przedterminowych spłat lub współczynniki niewykonania zobowiązań.

Osoby trzecie

81. Dla celów art. 26d ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402, gdy model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań jest opracowywany przez dostawców usług będących osobami trzecimi, jednostka inicjująca powinna pozostawać odpowiedzialna za udostępnienie informacji potencjalnym inwestorom.

Ujawnianie informacji na temat efektywności środowiskowej i zrównoważonego rozwoju związanych z aktywami (art. 26d ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Dostępne informacje dotyczące efektywności środowiskowej i głównych niekorzystnych skutków dla czynników zrównoważonego rozwoju

82. Wymóg określony w art. 26d ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402 powinien mieć zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy jednostka inicjująca ma dostęp do informacji na temat świadectw charakterystyki energetycznej, o których mowa w akapicie pierwszym, lub jeżeli informacje na temat głównych niekorzystnych skutków dla czynników zrównoważonego rozwoju związanych z aktywami finansowanymi przez ekspozycje bazowe, o których mowa w akapicie drugim, są dostępne dla jednostki inicjującej, jednostka ta podejmuje decyzję o zastosowaniu tego akapitu drugiego, a odpowiednie informacje są ujmowane w jej wewnętrznej bazie danych lub systemach informatycznych. Jeżeli taka informacja jest dostępna tylko w odniesieniu do części ekspozycji bazowych, wymóg ten powinien mieć zastosowanie wyłącznie do takiej części ekspozycji bazowych, w odniesieniu do których informacja jest dostępna.

Zgodność z wymogami dotyczącymi ujawniania informacji na podstawie art. 7 (art. 26d ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

83. Dla celów art. 26d ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402 właściwe organy wyznaczone na podstawie art. 29 ust. 5 tego rozporządzenia oraz właściwe organy, o których mowa w art. 29 ust. 2–4 tego rozporządzenia, powinny ściśle współpracować zgodnie z art. 36 tego rozporządzenia, jeżeli są to różne organy.

7. Kryteria dotyczące sekuryzacji bilansowej

Zdarzenia kredytowe objęte umową dotyczącą ochrony kredytowej (art. 26e ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Dodatkowe zdarzenia kredytowe

84. Dla celów art. 26e ust. 1 akapit pierwszy rozporządzenia (UE) 2017/2402 wymóg, aby umowa dotycząca ochrony kredytowej obejmowała co najmniej zdarzenia kredytowe określone w tym akapicie, nie powinien uniemożliwiać stronom uzgodnienia dodatkowych zdarzeń kredytowych lub bardziej rygorystycznych definicji zdarzeń, o których mowa w części trzeciej tytuł II rozdział 4 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Płatności z tytułu ochrony kredytowej (art. 26e ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Proporcjonalne do części niespłaconej kwoty nominalnej danej ekspozycji bazowej

85. Dla celów art. 26e ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402, jeżeli kwota ekspozycji bazowej objętej umową dotyczącą ochrony kredytowej jest niższa niż niespłacona kwota nominalna danej ekspozycji bazowej, okresowe i końcowe płatności z tytułu ochrony kredytowej należy obliczać w tej samej proporcji (proporcjonalnie) do części niespłaconej kwoty nominalnej objętej umową dotyczącą ochrony kredytowej.

Określenie płatności okresowej z tytułu ochrony kredytowej

86. Dla celów art. 26e ust. 2 akapit drugi lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402 wyrażenie „w stosownych przypadkach” należy rozumieć jako mające zastosowanie tylko wtedy, gdy jednostka inicjująca otrzymała od właściwego organu zezwolenie na stosowanie metody IRB w celu określenia kwoty oczekiwanych strat w odniesieniu do odpowiedniej ekspozycji bazowej, w odniesieniu do której ocenia się warunek „kwoty wyższej od którejkolwiek z [...] wartości”, oraz w przypadku gdy system ratingowy stosowany w odniesieniu do ekspozycji bazowej został odpowiednio oceniony przez właściwy organ do stosowania zgodnie z metodą IRB.

Kwota oczekiwanych strat

87. Dla celów art. 26e ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 kwotę oczekiwanych strat należy obliczać na poziomie poszczególnych ekspozycji bazowych, w odniesieniu do których wystąpiło zdarzenie kredytowe. Na zasadzie odstępstwa kwotę oczekiwanych strat można obliczyć na poziomie podpuli dla ekspozycji detalicznych zgodnie z projektem regulacyjnych standardów technicznych dotyczących obliczania KIRB zgodnie z metodą nabytych wierzytelności, opracowanym zgodnie z art. 255 ust. 9 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Odzyskiwanie wierzytelności i premie z tytułu ochrony kredytowej (art. 26e ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Uzależnione od pozostającej do spłaty wartości nominalnej obsługiwanych sekuryzowanych ekspozycji w momencie płatności

88. Dla celów art. 26e ust. 3 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402, w przypadku gdy umowa dotycząca ochrony kredytowej obejmuje obsługiwane sekuryzowane ekspozycje jedynie w części, premie z tytułu ochrony kredytowej, które mają zostać zapłacone na mocy umowy dotyczącej ochrony kredytowej, powinny być uzależnione od części pozostającej do spłaty wartości nominalnej obsługiwanych sekuryzowanych ekspozycji, która jest objęta umową dotyczącą ochrony kredytowej.

Agent weryfikujący będący osobą trzecią (art. 26e ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Strona przeprowadzająca weryfikację

89. Dla celów art. 26e ust. 4 rozporządzenia (UE) 2017/2402 agent weryfikujący będący osobą trzecią powinien spełniać oba poniższe warunki:

- a. posiada on doświadczenie i umiejętności w zakresie przeprowadzenia weryfikacji;
- b. nie jest żadnym z następujących podmiotów:
 - i. agencją ratingową;
 - ii. osobą trzecią weryfikującą zgodność STS zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) 2017/2402;
 - iii. podmiotem powiązany z jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą, inwestorem lub SSPE.

Przykładowa weryfikacja w przypadku sekuryzacji z pozycjami typu mezzanine

90. Dla celów art. 26e ust. 4 akapit trzeci rozporządzenia (UE) 2017/2402, bez uszczerbku dla prawa inwestorów do żądania weryfikacji kwalifikowalności jakiegokolwiek konkretnej ekspozycji bazowej, w przypadku sekuryzacji z pozycjami typu mezzanine strony sekuryzacji mogą uzgodnić, że proces weryfikacji próby rozpocznie się po tym, jak punkt kończący transzy pierwszej straty spadnie poniżej określonego odsetka tego punktu kończącego ustalonego w dniu zamknięcia transakcji.

Ostateczna kwota straty

91. Dla celów art. 26e ust. 4 akapit pierwszy lit. e) rozporządzenia (UE) 2017/2402 „ostateczną kwotę straty” należy rozumieć jako „oszacowanie przez jednostkę inicjującą końcowej straty”,

o którym mowa w art. 26e ust. 3 akapit pierwszy tego rozporządzenia, jeżeli nie dokonano ostatecznej płatności z tytułu ochrony kredytowej w odniesieniu do ekspozycji bazowej podlegającej zdarzeniu kredytowemu na koniec okresu przedłużenia określonego w umowie dotyczącej ochrony kredytowej.

Zdarzenia przedterminowego rozwiązania umowy przez jednostkę inicjującą (art. 26e ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Obliczanie średniego ważonego okresu trwania pierwotnego portfela referencyjnego

92. Dla celów art. 26e ust. 5 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/2402 średni ważony okres trwania pierwotnego portfela referencyjnego ekspozycji bazowych powinien być obliczany poprzez ważenie w czasie wyłącznie spłat kwot głównych i nie powinien uwzględniać żadnych założeń dotyczących przedpłat ani żadnych płatności związanych z opłatami lub odsetkami, które mają zostać zapłacone przez dłużników ekspozycji bazowych.

Okres uzupełnienia lub okres odnawialności

93. Dla celów art. 26e ust. 5 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/2402, w przypadku istnienia okresu uzupełnienia lub okresu odnawialności, średni ważony okres trwania powinien być sumą okresu uzupełnienia lub okresu odnawialności i szacowanego średniego ważonego okresu trwania obliczonego na koniec okresu uzupełnienia lub okresu odnawialności. W odniesieniu do tego oszacowania i każdej sekurytyzowanej ekspozycji, której termin zapadalności upływa przed zakończeniem okresu uzupełnienia lub okresu odnawialności, jednostka inicjująca powinna skorygować planowany termin zapadalności, tak aby był równy sumie jej bieżącego terminu zapadalności oraz najdłuższego dozwolonego okresu zapadalności ekspozycji, którą można dodać do sekurytyzowanego portfela w okresie jego uzupełniania lub okresu odnawialności. Korekty powinny być dokonywane tyle razy, ile jest to konieczne do osiągnięcia tego celu, jeżeli okres skorygowanej zapadalności jest krótszy niż okres uzupełnienia lub okres odnawialności.

Inwestor

94. Dla celów art. 26e ust. 5 akapit pierwszy lit. b) w przypadku obligacji powiązanych z ryzykiem kredytowym wyemitowanych przez SSPE odniesienie do inwestora należy rozumieć jako odniesienie do SSPE lub dowolnego dostawcy ochrony kredytowej, który zawarł z jednostką inicjującą umowę dotyczącą ochrony kredytowej.

Syntetyczna marża nadwyżkowa (art. 26e ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Obliczanie jednorocznej kwoty oczekiwanych strat

95. Dla celów art. 26e ust. 7 rozporządzenia (UE) 2017/2402 jednoroczne regulacyjne kwoty oczekiwanych strat z tytułu portfela bazowego wszystkich ekspozycji bazowych na ten rok należy obliczać, biorąc pod uwagę liczbę okresów płatności równą jednemu rokowi oraz mnożąc

procent, jaki kwota oczekiwanych strat stanowiła w odniesieniu do sekuryzowanych ekspozycji w dniu zamknięcia transakcji, przez całkowite saldo portfela sekuryzowanych ekspozycji obsługiwanych na początku tego jednorocznego okresu.

96. Dla celów art. 26e ust. 7 lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402 termin „stała syntetyczna marża nadwyżkowa” odnosi się do kwoty syntetycznej marży nadwyżkowej, którą jednostka inicjująca zobowiązuje się wykorzystywać jako wsparcie jakości kredytowej w każdym okresie. Kwota ta jest wyrażona jako iloczyn stałego procentu pozostającego do spłaty salda portfela w każdym okresie.

97. Dla celów art. 26e ust. 7 lit. d) rozporządzenia (UE) 2017/2402 w odniesieniu do jednostek inicjujących, które nie stosują metody IRB, o której mowa w art. 143 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, obliczenia „jednorocznej kwoty oczekiwanych strat” należy dokonywać zgodnie z tworzeniem rezerw na ryzyko na podstawie mających zastosowanie standardów rachunkowości lub – w przypadku gdy metoda ta skutkuje pokryciem strat, które nie jest wystarczająco reprezentatywne dla oczekiwanych przyszłych strat z tytułu ekspozycji sekuryzowanych – jednostka inicjująca powinna modelować kwoty oczekiwanych strat w oparciu o inne wewnętrzne parametry ryzyka, takie jak te uwzględnione w procesie wewnętrznej oceny adekwatności kapitałowej (ICAAP), które powinny być jasno określone w dokumentacji transakcji.

Stosowanie metody IRB do celów lit. c)

98. Artykuł 26e ust. 7 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402 powinien mieć zastosowanie w przypadku, gdy jednostka inicjująca określa wymogi w zakresie funduszy własnych za pomocą metody IRB, o której mowa w art. 143 rozporządzenia (UE) nr 575/2013, w odniesieniu do całej puli ekspozycji bazowych.

Okres płatności

99. Dla celów art. 26e ust. 7 lit. a) termin „okres płatności” należy rozumieć jako odnoszący się do okresu, w którym syntetyczna marża nadwyżkowa jest wyznaczana zgodnie z dokumentacją transakcji.

Wymogi dotyczące korzystania z zabezpieczeń wysokiej jakości (art. 26e ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402)

Akceptowalne zabezpieczenie

100. Dla celów art. 26e ust. 10 akapit pierwszy lit. a) rozporządzenia (UE) 2017/2402 termin „zabezpieczenie w postaci dłużnych papierów wartościowych, którym przypisuje się wagę ryzyka równą 0 %” należy rozumieć jako zabezpieczenie w postaci dłużnych papierów wartościowych wyemitowanych przez podmioty, którym przypisano wagę ryzyka równą 0 % zgodnie z częścią trzecią tytułu II rozdział 2 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

Wymogi dotyczące terminu zapadalności w odniesieniu do akceptowalnego zabezpieczenia wysokiej jakości

101. Artykuł 26e ust. 10 akapit pierwszy lit. a) pkt (i) rozporządzenia (UE) 2017/2402 należy rozumieć jako odnoszący się do dłużnych papierów wartościowych, których rezydualny termin zapadalności, niezależnie od ich pierwotnego terminu zapadalności, nie przekracza trzech miesięcy. W przypadku gdy okres do następnej płatności na mocy umowy dotyczącej ochrony kredytowej jest krótszy niż trzy miesiące, rezydualny termin zapadalności dłużnych papierów wartościowych nie powinien być dłuższy niż ten okres, aby uniknąć niedopasowania terminów zapadalności między datą spłaty dłużnych papierów wartościowych a datą następnej płatności na podstawie umowy dotyczącej ochrony kredytowej.

Inwestycje w obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym

102. Dla celów art. 26e ust. 10 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia (UE) 2017/2402 wymóg dotyczący zabezpieczenia w formie środków pieniężnych należy uznać za spełniony w przypadku inwestycji w obligacje powiązane z ryzykiem kredytowym emitowane przez jednostkę inicjującą zgodnie z art. 218 rozporządzenia (UE) nr 575/2013.

8. Zmiany do wytycznych EBA/GL/2018/08 i EBA/GL/2018/09 dotyczących kryteriów STS w przypadku sekurytyzacji papierów komercyjnych zabezpieczonych należnościami i papierów komercyjnych niezabezpieczonych należnościami

103. W wytycznych EBA/GL/2018/09 wprowadza się następujące zmiany:

a. Ustęp 8 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów, o których mowa w art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, wyznaczonych jako właściwe organy zgodnie z art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402, oraz do instytucji finansowych, o których mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, podlegających regulacji i nadzorowi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2402, w tym do osób trzecich weryfikujących zgodność STS również zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402, które nie kwalifikują się jako właściwe organy zgodnie z art. 4 pkt 2 rozporządzenia nr 1093/2010, zachęca się do stosowania niniejszych wytycznych”.

b. Ustęp 22 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 20 ust. 10 akapit czwarty rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje należy uznać za ekspozycje o charakterze podobnym, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a. ekspozycje należą do jednej z kategorii aktywów, o których mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (i)–(iii) lub lit. a) pkt (v)–(vii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851;
- b. ekspozycje należą do kategorii aktywów, o której mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (iv) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851, i do tego samego rodzaju dłużnika, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia;
- c. ekspozycje należą do kategorii aktywów, o której mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (viii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851, i posiadają podobne cechy w odniesieniu do któregośkolwiek z kryteriów jednorodności, o których mowa w art. 2 ust. 6 tego rozporządzenia”.

c. Ustęp 26 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Zmiany w takich standardach zawierania umów kredytowych powinny być uznane za istotne, jeżeli odwołują się do jednego z następujących rodzajów zmian standardów zawierania umów kredytowych:

- a. zmian, które mają wpływ na wymóg podobieństwa standardów zawierania umów kredytowych określonych bardziej szczegółowo w art. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851;
- b. zmian, które w istotny sposób wpływają na ogólne ryzyko kredytowe lub przewidywany średni wynik puli ekspozycji bazowych bez powodowania zasadniczej różnicy podejścia do oceny ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami bazowymi”.

d. Ustęp 39 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 20 ust. 11 rozporządzenia (UE) 2017/2402 za definicje obniżonej wiarygodności kredytowej należy uznać okoliczności, o których mowa w lit. a)–c) tego ustępu. Inne możliwe okoliczności obniżonej wiarygodności kredytowej, których nie ujęto w lit. a)–c), należy rozumieć jako wyłączone z tego wymogu”.

e. Ustęp 44 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 20 ust. 11 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402 nie należy uznawać, że dłużnicy lub gwaranci o obniżonej wiarygodności kredytowej posiadający ekspozycje otrzymali »ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazujące, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez innych dłużników lub gwarantów o obniżonej wiarygodności kredytowej, posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją«, jeżeli zastosowanie mają oba następujące warunki:

- a. najważniejsze czynniki określające przewidywane dochody z ekspozycji bazowych i porównywalnych ekspozycji są podobne;
- b. ze względu na podobieństwo, o którym mowa w lit. a), można było słusznie przewidywać na podstawie wskazań wynikających z wcześniejszych dochodów lub mających zastosowanie modeli, że w czasie trwania transakcji lub w okresie maksymalnie czterech lat, jeżeli czas trwania transakcji jest dłuższy niż cztery lata, dochód z ekspozycji bazowych nie będzie znacząco niższy niż dochód z porównywalnych ekspozycji”.

f. Ustęp 45 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Warunki z poprzedniego ustępu należy uznać za spełnione, jeżeli zastosowanie ma jedna z następujących okoliczności:

- a. ekspozycje bazowe nie obejmują ekspozycji klasyfikowanych jako wątpliwe, o obniżonej wiarygodności, nieobsługiwane lub zaklasyfikowane podobnie w świetle odpowiednich zasad rachunkowości;
- b. ekspozycje bazowe nie obejmują ekspozycji wobec dłużników lub gwarantów, których jakość kredytowa w świetle ratingu kredytowego lub innego progu jakości kredytowej jest znacznie gorsza od jakości kredytowej dłużników lub gwarantów posiadających porównywalne ekspozycje, jakie jednostka inicjująca zainicjowała w toku swojej zwykłej działalności polegającej na udzielaniu kredytów oraz strategii ryzyka kredytowego”.

g. Ustęp 46 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 20 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 kolejne pożyczki i wypłaty w ramach jednej ekspozycji lub restrukturyzacji tej samej ekspozycji wobec określonego kredytobiorcy nie uruchamiają nowego wymogu »co najmniej jednej płatności« w odniesieniu do takiej ekspozycji”.

h. Po ustępie 46 dodaje się dodatkowy ustęp 46a w brzmieniu:

„Dla celów art. 20 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 zamierzone przeniesienie innej odrębnej ekspozycji wobec tego samego kredytobiorcy na SPE powinno uruchamiać nowy wymóg »co najmniej jednej płatności« w odniesieniu do takiej ekspozycji”.

i. Ustęp 47 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 20 ust. 12 rozporządzenia (UE) 2017/2402 płatność, o której mowa w wymogu, w myśl którego w momencie przeniesienia należy mieć dokonaną »co najmniej jedną płatność«, oznacza płatność związaną z najmem, płatność kwoty głównej lub płatność odsetek lub każdą inną zwykłą płatność określoną w umowie dotyczącej ekspozycji”.

j. Po ustępie 50 dodaje się dodatkowy ustęp 50a w brzmieniu:

„Wymogi dotyczące zatrzymania ryzyka

Dla celów art. 21 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 właściwe organy wyznaczone na podstawie art. 29 ust. 5 tego rozporządzenia oraz właściwe organy, o których mowa w art. 29 ust. 2–4 tego

rozporządzenia, powinny ściśle współpracować zgodnie z art. 36 tego rozporządzenia, jeżeli są to różne organy”.

k. Ustęp 57 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 21 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402 stopy procentowe, które należy uznać za odpowiedni punkt odniesienia dla odsetek według stóp referencyjnych, powinny obejmować wszystkie wymienione poniżej:

- a. stopy międzybankowe, w tym Libor, Euribor i inne uznawane wartości referencyjne;
- b. inne ustalone referencyjne stopy procentowe, takie jak €STR, SONIA, SOFR i TONA;
- c. stopy określone przez organy polityki pieniężnej, w tym stopy funduszy federalnych i stopy dyskontowe banków centralnych;
- d. stopy sektorowe odzwierciedlające koszty finansowania kredytodawcy, w tym standardowe stopy zmienne i stopy wewnętrzne, które odzwierciedlają bezpośrednio koszty rynkowe finansowania banku lub podzbioru instytucji, w zakresie, w jakim dostateczne dane są przekazane inwestorom, tak aby umożliwić im ocenę relacji stóp sektorowych względem innych stóp rynkowych”.

l. Po ustępie 66 dodaje się dodatkowy ustęp 66a w brzmieniu:

„Dla celów art. 21 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402 po zastosowaniu powrotu do sekwencyjnej kolejności płatności nie należy zezwalać na dalszy powrót do niesekwencyjnej kolejności płatności zgodnie z dokumentacją transakcji”.

m. Ustęp 76 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 22 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 pojęcie »ekspozycje w znacznym stopniu podobne« należy rozumieć jako odnoszące się do ekspozycji, dla których spełnione są obydwa następujące warunki:

- a. najważniejsze czynniki określające przewidywane dochody z ekspozycji bazowych są podobne;
- b. ze względu na podobieństwo, o którym mowa w lit. a), można było słusznie przewidywać na podstawie wskazań wynikających np. z wcześniejszych dochodów lub mających zastosowanie modeli, że w czasie trwania transakcji lub w okresie maksymalnie czterech lat, jeżeli czas trwania transakcji jest dłuższy niż cztery lata, dochód z ich tytułu nie będzie znacząco niższy niż dochód z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji”.

n. Po ustępie 78 dodaje się dodatkowy ustęp 78a³ w brzmieniu:

„W przypadku sekurytyzacji, w ramach których emituje się wiele serii papierów wartościowych, w tym zarządy powiernicze (ang. master trust), nowa weryfikacja powinna zostać zakończona przed emisją, w przypadku gdy minął rok od poprzedniej weryfikacji”.

o. Ustęp 79 otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 odpowiednią i niezależną stroną należy rozumieć jako stronę spełniającą obydwa poniższe kryteria:

- a. posiada ona doświadczenie i umiejętności w zakresie przeprowadzenia weryfikacji;
- b. nie jest żadnym z następujących podmiotów:
 - i. agencją ratingową;
 - ii. osobą trzecią weryfikującą zgodność STS zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) 2017/2402;
 - iii. podmiotem powiązaniem z jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą, inwestorem lub SSPE”.

c.

d.

e.

f.

g.

h.

i.

j.

k.

l.

m.

³ Jest to działanie następcze w związku z wyjaśnieniem zawartym w podsumowaniu odpowiedzi uzyskanych w trakcie konsultacji na stronie 77 wytycznych dotyczących sekurytyzacji papierów komercyjnych niezabezpieczonych należnościami, zgodnie z którym takie wyjaśnienie powinno być zostać zawarte w tekście prawnym wytycznych, ale zostało pominięte w ostatecznym tekście wytycznych.

n.

o.

p. Ustęp 80 otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 22 ust. 2 rozporządzenia (UE) 2017/2402 weryfikację należy przeprowadzić z zastosowaniem odpowiedniej metody statystycznej i w oparciu o losową próbę ekspozycji bazowych wyprowadzoną z ekspozycji bazowych w ramach sekuryzacji, natomiast wielkość próby należy określić w taki sposób, aby zapewnić, by prawdopodobieństwo (poziom ufności) prawidłowego odrzucenia hipotezy, że nie ma wyjątków od wymogu w całej puli ekspozycji bazowych w ramach sekuryzacji, wynosiło co najmniej 95 % (tj. prawdopodobieństwo wystąpienia tak zwanego błędu beta polegającego na fałszywym przyjęciu całej puli bez wyjątków powinno wynosić 5 %).

80a. W każdym przypadku minimalna liczba ekspozycji bazowych w próbie powinna wynosić 50. W przypadku sekuryzacji, w których pula ekspozycji bazowych składa się z mniej niż 50 ekspozycji bazowych, próba powinna składać się ze wszystkich ekspozycji bazowych.

80b. Weryfikację należy przeprowadzić w formie uzgodnionego sprawozdania dotyczącego procedur”.

q. Ustęp 83 otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 22 ust. 3 rozporządzenia (UE) 2017/2402, gdy model przepływów pieniężnych z tytułu zobowiązań jest opracowywany przez dostawców usług będących osobami trzecimi, jednostka inicjująca powinna pozostawać odpowiedzialna za udostępnienie informacji potencjalnym inwestorom”.

r. Ustęp 84 otrzymuje brzmienie:

„Wymóg ten powinien mieć zastosowanie wyłącznie wtedy, gdy jednostka inicjująca ma dostęp do informacji na temat świadectw charakterystyki energetycznej, o których mowa w akapicie pierwszym, lub jeżeli informacje na temat głównych niekorzystnych skutków dla czynników zrównoważonego rozwoju związanych z aktywami finansowanymi przez ekspozycje bazowe, o których mowa w akapicie drugim, są dostępne dla jednostki inicjującej, jednostka ta podejmuje decyzję o zastosowaniu tego akapitu drugiego, a odpowiednie informacje są ujmowane w jej wewnętrznej bazie danych lub systemach informatycznych. Jeżeli taka informacja jest dostępna tylko w odniesieniu do części ekspozycji bazowych, wymóg ten powinien mieć zastosowanie wyłącznie do takiej części ekspozycji bazowych, w odniesieniu do których informacja jest dostępna”.

s. Dodaje się ustęp 85 w brzmieniu:

„Zgodność z wymogami dotyczącymi ujawniania informacji na podstawie art. 7

Dla celów art. 22 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402 właściwe organy wyznaczone na podstawie art. 29 ust. 5 tego rozporządzenia oraz właściwe organy, o których mowa w art. 29 ust. 2–4 tego rozporządzenia, powinny ściśle współpracować zgodnie z art. 36 tego rozporządzenia, jeżeli są to różne organy”.

104. W wytycznych EBA/GL/2018/08 wprowadza się następujące zmiany:

a. Ustęp 8 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Niniejsze wytyczne są skierowane do właściwych organów, o których mowa w art. 4 pkt 2 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, wyznaczonych jako właściwe organy zgodnie z art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402, oraz do instytucji finansowych, o których mowa w art. 4 pkt 1 rozporządzenia (UE) nr 1093/2010, podlegających regulacji i nadzorowi zgodnie z rozporządzeniem (UE) 2017/2402, w tym do osób trzecich weryfikujących zgodność STS również zgodnie z art. 2 ust. 5 akapit ostatni rozporządzenia (UE) nr 1093/2010. Właściwe organy wyznaczone zgodnie z art. 29 ust. 5 rozporządzenia (UE) 2017/2402, które nie kwalifikują się jako właściwe organy zgodnie z art. 4 pkt 2 rozporządzenia nr 1093/2010, zachęca się do stosowania niniejszych wytycznych”.

b. Ustęp 29 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 24 ust. 9 rozporządzenia (UE) 2017/2402 za definicję obniżonej wiarygodności kredytowej należy uznać okoliczności, o których mowa w lit. a)–c) tego ustępu. Inne możliwe okoliczności obniżonej wiarygodności kredytowej, których nie ujęto w lit. a)–c), należy rozumieć jako wyłączone z tego wymogu”.

c. Ustęp 34 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 24 ust. 9 lit. c) rozporządzenia (UE) 2017/2402 nie należy uznawać, że dłużnicy lub gwaranci o obniżonej wiarygodności kredytowej posiadający ekspozycje otrzymali »ocenę kredytową lub punktową ocenę kredytową wskazującą, że ryzyko niewywiązania się przez nich z uzgodnionych umownie płatności jest znacząco wyższe niż w przypadku porównywalnych ekspozycji posiadanych przez innych dłużników lub gwarantów o obniżonej wiarygodności kredytowej, posiadanych przez jednostkę inicjującą, które nie są objęte sekurytyzacją«, jeżeli zastosowanie mają oba następujące warunki:

- a. najważniejsze czynniki określające przewidywane dochody z ekspozycji bazowych i porównywalnych ekspozycji są podobne;
- b. ze względu na podobieństwo, o którym mowa w lit. a), można było słusznie przewidywać na podstawie wskazań wynikających z wcześniejszych dochodów lub mających zastosowanie modeli, że w czasie trwania transakcji lub w okresie

maksymalnie czterech lat, jeżeli czas trwania transakcji jest dłuższy niż cztery lata, dochód z ekspozycji bazowych nie będzie znacząco niższy niż dochód z porównywalnych ekspozycji”.

d. Ustęp 35 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Warunki z poprzedniego ustępu należy uznać za spełnione, jeżeli zastosowanie ma jedna z następujących okoliczności:

- a. ekspozycje bazowe nie obejmują ekspozycji klasyfikowanych jako wątpliwe, o obniżonej wiarygodności, nieobsługiwane lub zaklasyfikowane podobnie w świetle odpowiednich zasad rachunkowości;
- b. ekspozycje bazowe nie obejmują ekspozycji wobec dłużników lub gwarantów, których jakość kredytowa w świetle ratingu kredytowego lub innego prognozy jakości kredytowej jest znacznie gorsza od jakości kredytowej dłużników lub gwarantów posiadających porównywalne ekspozycje, jakie jednostka inicjująca zainicjowała w toku swojej zwykłej działalności polegającej na udzielaniu kredytów oraz strategii ryzyka kredytowego”.

e. Ustęp 36 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 24 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402 kolejne pożyczki i wypłaty w ramach jednej ekspozycji lub restrukturyzacji tej samej ekspozycji wobec określonego kredytobiorcy nie uruchamiają nowego wymogu »co najmniej jednej płatności« w odniesieniu do takiej ekspozycji”.

f. Po ustępie 36 dodaje się dodatkowy ustęp 36a w brzmieniu:

„Dla celów art. 24 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402 zamierzone przeniesienie innej odrębnej ekspozycji wobec tego samego kredytobiorcy na SSPE powinno uruchamiać nowy wymóg »co najmniej jednej płatności« w odniesieniu do takiej ekspozycji”.

a.

b.

c.

d.

e.

f.

g. Ustęp 37 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 24 ust. 10 rozporządzenia (UE) 2017/2402 płatność, o której mowa w wymogu, w myśl którego w momencie przeniesienia należy mieć dokonaną »co najmniej jedną płatność«, oznacza płatność związaną z najmem, płatność kwoty głównej lub płatność odsetek lub każdą inną zwykłą płatność określoną w umowie dotyczącej ekspozycji”.

h. Ustęp 51 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 24 ust. 14 rozporządzenia (UE) 2017/2402 pojęcie »ekspozycje w znacznym stopniu podobne« należy rozumieć jako odnoszące się do ekspozycji, dla których spełnione są obydwa następujące warunki:

- a. najważniejsze czynniki określające przewidywane dochody z ekspozycji bazowych są podobne;
- b. ze względu na podobieństwo, o którym mowa w lit. a), można było słusznie przewidywać na podstawie wskazań wynikających np. z wcześniejszych dochodów lub mających zastosowanie modeli, że w czasie trwania transakcji lub w okresie maksymalnie czterech lat, jeżeli czas trwania transakcji jest dłuższy niż cztery lata, dochód z ich tytułu nie będzie znacząco niższy niż dochód z tytułu sekurytyzowanych ekspozycji”.

i. Ustęp 57 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 24 ust. 16 rozporządzenia (UE) 2017/2402 stopy procentowe, które należy uznać za odpowiedni punkt odniesienia dla odsetek według stóp referencyjnych, powinny obejmować wszystkie wymienione poniżej:

- a. stopy międzybankowe, w tym Libor, Euribor i inne uznawane wartości referencyjne;
- b. inne ustalone referencyjne stopy procentowe, takie jak €STR, SONIA, SOFR i TONA;
- c. stopy określone przez organy polityki pieniężnej, w tym stopy funduszy federalnych i stopy dyskontowe banków centralnych;
- d. stopy sektorowe odzwierciedlające koszty finansowania kredytodawcy, w tym standardowe stopy zmienne i stopy wewnętrzne, które odzwierciedlają bezpośrednio koszty rynkowe finansowania banku lub podzbioru instytucji, w zakresie, w jakim dostateczne dane są przekazane inwestorom, tak aby umożliwić im ocenę relacji stóp sektorowych względem innych stóp rynkowych”.

j. Ustęp 65 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 24 ust. 18 akapit czwarty rozporządzenia (UE) 2017/2402 ekspozycje należy uznać za ekspozycje o charakterze podobnym, gdy spełniony jest jeden z następujących warunków:

- a. ekspozycje należą do jednej z kategorii aktywów, o których mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (i)–(iii) lub lit. a) pkt (v)–(vii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851;
- b. ekspozycje należą do kategorii aktywów, o której mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (iv) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851, i do tego samego rodzaju dłużnika, o którym mowa w art. 2 ust. 3 lit. a) tego rozporządzenia;
- c. ekspozycje należą do kategorii aktywów, o której mowa w art. 1 akapit pierwszy lit. a) pkt (viii) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851, i posiadają podobne cechy w odniesieniu do któregośkolwiek z kryteriów jednorodności, o których mowa w art. 2 ust. 6 tego rozporządzenia”.

k. Ustęp 69 wytycznych otrzymuje brzmienie:

„Zmiany w takich standardach zawierania umów kredytowych powinny być uznane za istotne, jeżeli odwołują się do jednego z następujących rodzajów zmian standardów zawierania umów kredytowych:

- a. zmian, które mają wpływ na wymóg podobieństwa standardów zawierania umów kredytowych określonych bardziej szczegółowo w art. 1 akapit pierwszy lit. b) rozporządzenia delegowanego (UE) 2019/1851;
- b. zmian, które w istotny sposób wpływają na ogólne ryzyko kredytowe lub przewidywany średni wynik puli ekspozycji bazowych bez powodowania zasadniczej różnicy podejścia do oceny ryzyka kredytowego związanego z ekspozycjami bazowymi”.

l. Ustęp 82 otrzymuje brzmienie:

„Dla celów art. 26 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2017/2402 odpowiednią i niezależną stroną należy rozumieć jako stronę spełniającą obydwa poniższe kryteria:

- a. posiada ona doświadczenie i umiejętności w zakresie przeprowadzenia weryfikacji;
- b. nie jest żadnym z następujących podmiotów:
 - i. agencją ratingową;
 - ii. osobą trzecią weryfikującą zgodność STS zgodnie z art. 28 rozporządzenia (UE) 2017/2402;

- iii. podmiotem powiązaniem z jednostką inicjującą, jednostką sponsorującą, inwestorem lub SSPE”.